

بیماری سرخک

سرخک یک بیماری تنفسی به شدت واگیردار است که یک ویروس عامل ایجاد آن است. این بیماری از طریق قطره‌های تنفسی پخش شده بوسیله سرفه و عطسه در هوا منتشر می‌شود.

همیشه‌ری آنلایین: سرخک یک بیماری تنفسی به شدت واگیردار است که یک ویروس عامل ایجاد آن است. این بیماری از طریق قطره‌های تنفسی پخش شده بوسیله سرفه و عطسه در هوا منتشر می‌شود. سرخک با تب، آبریزش بینی، سرفه، قرمزی چشم‌ها و گلودرد آغاز می‌شود و به بروز بثورات یا دانه‌های پوستی که در همه بدن گسترش می‌یابند، ادامه می‌یابد.

از هر ده نفری که سرخک می‌گیرند، سه نفرشان دچار یک یا شمار بیشتری از عوارض این بیماری می‌شوند. عوارض شایع سرخک شامل عفونت‌های گوش و اسهال است. برخی از افراد ممکن است دچار عوارض شدید این بیماری شوند که شامل ذات‌الریه (عفونت ریه‌ها) و آنسفالیت (التهاب مغز) است. افراد دچار این عوارض ممکن است کارشان به بستری شدن در بیمارستان بکشد و در معرض خطر مرگ قرار گیرند.

از هر ۱۰۰۰ کودکی که سرخک می‌گیرند، یک با دو نفرشان به علت این بیماری فوت می‌کنند. ابتلای زنان باردار به سرخک ممکن است به زایمان زودرس و تولد نوزاد کم‌وزن بینجامد. کودکان زیر پنج سال به خصوص به سرخک آسیب‌پذیر هستند و هدف اصلی در برنامه‌های واکسیناسیون بر ضد سرخک همین گروه سنی هستند.

واکسیناسیون کودکان در فاصله ۱۲ تا ۱۵ ماهگی و بار دیگر در فاصله ۴ تا ۶ سالگی می‌تواند مانع از ابتلای آنها به سرخک شود. پیش از استفاده گسترده از واکسن ضد سرخک در دهه ۱۹۸۰، این بیماری هر سال بیش از ۴ میلیون نفر را در سراسر جهان مبتلا می‌کرد. این شمار اکنون با کاهشی قابل توجه به ۲۵۰ هزار مورد ابتلا در سال رسیده است.